

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΣ ΜΠΕΤΖΑΛΑΣ.

Τήν Τετάρτην, 8^η/21^η Σεπτεμβρίου 2011, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς ἐορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς τήν πόλιν τῆς Μπετζάλλας.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησιόχωρος τῆς Βηθλεέμ, τῆς Βιβλικῆς πόλεως Γκηλῶ καί τοῦ σημερινοῦ ὁμωνύμου Ἰσραηλινοῦ συνοικισμοῦ καί ἀνήκει εἰς τήν Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν μέ 15.000 χιλιάδας περίπου κατοίκους, ἐκ τῶν ὁποίων περί τὰς 7.000 χιλιάδας εἶναι Ὁρθόδοξοι.

Εἰς τήν πόλιν αὐτὴν τό Πατριαρχεῖον ἔχει σήμερον ἡγούμενον τόν Ἀγιοταφίτην Ἀρχιμανδρίτην π. Νάρκισσον καί τρεῖς ἐγγάμους Ἀραβοφώνους ἱερεῖς. Εἰς τήν Ἀραβόφωνον αὐτὴν Κοινότητα τῆς Μπετζάλλας ἀνήκουν δύο μεγαλοπρεπεῖς ναοί μετ' εἰκονοστασίων θαυμασίας τέχνης τοῦ Ἀγίου Νικολάου καί τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοῦτον τόν ἐορτάζοντα Ναόν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, ἱερέων καί διακόνων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ναρκίσσου καί τῶν ἱερέων τῆς ἐνορίας π. Νικολάου, Γεωργίου καί Παύλου καί ἱερέων τῶν ὁμόρων πόλεων.

Πλήθος Ὁρθοδόξων κατέκλυσαν τόν ἱερόν ναόν καί ἤκουσαν μετὰ κατανύξεως τήν ψαλμωδίαν τῆς χορωδίας τῆς κώμης καί μετὰ προσοχῆς τόν λόγον τοῦ Μακαριωτάτου, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καί λύσας τήν κατάραν ἔδωκε τήν εὐλογίαν καί καταργήσας τόν θάνατον ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τήν αἰώνιον».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ χαρμοσύνου διὰ τήν ἀνθρωπότητα γεγονότος τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Εἶναι δέ χαρμόσυνον τό γεγονός τοῦτο», διότι ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν.

Τήν ἀνατολήν τοῦ Ἡλίου τούτου, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, προεῖπον οἱ σοφοί τοῦ κόσμου καί σαφῶς προκατήγγειλαν οἱ Ἅγιοι Προφῆται, ὡς ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος λέγει: «διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἡσ. 7,14)». Ὁ δέ προφήτης Ἰεζεκιήλ λέγει: «καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι'

αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη», (Ἰεζ. 44,2).

Εἰς τοὺς λόγους τῶν προφητῶν τούτων οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶδον τὴν ἀειπαρθενίαν τῆς Θεοτόκου. Ἡ δὲ ἀειπαρθενία τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ τὸ ἰδιαίτερον γνῶρισμα, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὴν διὰ Πνεύματος Ἁγίου κλῆσιν καὶ συμμετοχὴν Αὐτῆς (τῆς Θεοτόκου) εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, δηλονότι τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου «σημεῖον ἀντιλεγόμενον», παρὰ τὸ ἀναντίρρητον γεγονὸς ὅτι τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ἐπιβεβαιοῦται τόσο ἀπὸ τοὺς προφητικούς ὅσον καὶ τοὺς Κυριακοὺς λόγους τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὡς λέγει καὶ ὁ ὕμνωδός (ἅγιος Στέφανος Ἀγιοπολίτης): «Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοί, σήμερον γέγονεν. Ἰδοὺ γάρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων Μήτηρ καὶ Παρθένος καὶ δοχεῖον Θεοῦ ἐκ στείρας γεννηθῆναι προέρχεται. Ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ράβδος ἐβλάστησεν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναγγέλλει εἰς τοὺς λαούς τῆς γῆς ὅτι σήμερον ἡμέρα τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας: «Ἰδοὺ γάρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ Πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου, ἀδελφοί μου, κατ' οὐσίαν προμηνύει τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς κλήσεως Αὐτῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου συνδέεται ἀρρήκτως μέ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Συνδέεται ἅμεσα μέ τὴν λύσιν τῆς κατάρας τοῦ νόμου, ἐκ τῆς ὁποίας κατάρας μᾶς ἐξηγόρασεν ὁ Χριστός, ὡς λέγει ὁ μακάριος Παῦλος: «Χριστός ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου», (Γαλ. 3,13).

Προσέτι δὲ καὶ κυρίως συνδέεται ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου μέ τὴν κατάργησιν τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας. Τοῦ θανάτου, τὸν ὁποῖον εἰσήγαγεν εἰς τὸν κόσμον οὐχὶ ἡ τελεία ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἀλλὰ ἡ παρακοὴ εἰς τὸ θέλημα καὶ ἡ παράβασις τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς διδάσκει ὁ σοφὸς Παῦλος: «Διὰ τοῦτο, ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον», (Ρωμ. 5,12). Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Νενόσηκεν ὅμως ἡ φύσις τὴν ἁμαρτίαν διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνός, τουτέστιν Ἀδάμ. Οὕτω δὲ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ οἱ πολλοὶ οὐχ ὡς ἐν ἑκ τῆς ἐκείνου φύσεως ὄντες, τῆς ὑπὸ νόμον πεσούσης τῆς ἁμαρτίας», (Κυρ. Ἀλεξ, Ρ.Γ. 74, 789).

Καθίσταται φανερόν λοιπὸν ὅτι τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὡς ψάλλει ὁ ὕμνωδός, ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν εἰς μέν τὸν Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄνναν, τοὺς γονεῖς τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ τοῦ ὄνειδισμοῦ τῆς ἀτεκνίας. Εἰς δὲ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕαν ἐκ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς τῆς ἁμαρτίας. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐγκωμιάζων κατὰ τρόπον ὑμνολογικόν τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν ὑψίστην σημασίαν ἐκάστης ἐορτῆς, ἀφορώσης εἰς τὸ θεομητορικόν πρόσωπον τῆς Παναγίας, λέγει: «Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοί, σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης, συνεκάλεσε γάρ ἡμᾶς ἡ Ἁγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς Παρθενίας, ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδάμ Παράδεισος, τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων, ἡ πανήγυρις τοῦ

σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ παστάς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβείμ μετὰ σώματος βαστάσασα», (Παρακλητική, Ἦχος Α΄, Δογμ. Ἐσπερινοῦ).

Ναί, ἀδελφοί μου, μᾶς συνεκάλεσε σήμερον ἡ ἁγία θεοτόκος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ διὰ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ «σωτηρίου συναλλάγματος», δηλονότι τὴν πανήγυριν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ θεός Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Μέγα καί θαυμαστόν ὄντως τό πανηγυριζόμενον μυστήριον τῶν Γενεθλίων τῆς Ἀγίας θεοτόκου. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ θεός, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν. Χάρισαι τὴν εἰρήνην καί τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὸν χειμαζόμενον τόπον ἡμῶν καί εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα. Ἀμήν».

Τὴν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τράπεζα εἰς τό ξενοδοχεῖον, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ναρκίσσου καί Ἐπιτρόπων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.